D O M

Afsagt den 7. januar 2009 af Vestre Landsrets 3. afdeling (dommerne Lisbeth Parbo, Vogter og Torben Riise (kst.)) i ankesag
V.L. B-0598-08

Appellant (Tidl. Sagsøger)
(advokat Poul Gudberg, Silkeborg)
mod
Appelindstævnte (Tidl. Person 1)
(tidligere Sagsøgte og boet efter Sagsøgte)
(advokat Jeppe L. Jepsen, Skive)
og
Celcure Svenska AB
(tidligere Rentokil Svenska AB)
(advokat Torben Byskov Petersen, København).

Retten i Viborg har den 26. marts 2008 afsagt dom i 1. instans (BS 71-1-510/2001).

Ved dommen blev de indstævnte Appelindstævnte og Celcure Svenska AB frifundet efter en delforhandling om spørgsmålet om, hvorvidt sagen kunne fortsættes, efter at Appelindstævnte havde betalt det påstævnte beløb.

Påstande:

For landsretten har Appellant, som sin endelige påstand påstået sagen hjemvist til fortsat be-

handling ved byretten.

[redacted] og Celcure Svenska AB har påstået dommen stadfæstet. Celcure Svenska AB har subsidiært påstået afvisning.

Anbringender:

[redacted] har for landsretten gjort gældende, at forældelsen af hans krav er afbrudt ved sagsanlægget. Kravet er forfulgt uden ufornødent ophold. Sagen er hver gang udsat efter rettens bestemmelse og er ved udløbet af hver frist fremmet af ham.

Der er ikke sket betaling med frigørende virkning. Ved betalingen har [redacted] tværtimod anerkendt ansvarsgrundlaget, således at sagen for byretten herefter alene har angået den endelige opgørelse af kravet for tingsskade og fastlæggelse af, om der er sket personskade, samt størrelsen heraf.

[redacted] har bestridt, at der er grundlag for at afvise sagen.

[redacted] har gjort gældende, at [redacted] påstand på 10.000 kr. er opfyldt. Han har intet foretaget sig i forhold til at forhøje påstanden siden 2001, hvor der blev udtaget stævning. Der er ikke grundlag for at gå videre med kravet om tingsskade ved syn og skøn, idet genstanden for syn og skøn er bortskaffet i 1999. Når dertil kommer, at [redacted] ikke efter fremlæggelsen af sidste syns- og skønstema i 2002 har gjort noget for endeligt at opgøre sit krav vedrørende tingsskade, har han ikke uden ufornødent ophold forfulgt sit krav ud over de 10.000 kr., der er betalt.

Under alle omstændigheder har [redacted] kunnet opgøre sit krav i 1999, hvorfor en ny 5-årig forældelsesfrist løbende fra dette tidspunkt, har medført, at yderligere krav vedrørende tingsskade er forældede.

Sagen angår kun tingsskade. Den betaling, der er sket, er alene foretaget for at få sagen afsluttet. Hun har ikke ved betalingen anerkendt noget ansvarsgrundlag. Sagen er ud fra en samlet vurdering af dens forløb afsluttet.

Celcure Svenska AB har til støtte for afvisningspåstanden gjort gældende, at den nedlagte påstand efter sit indhold ikke kan tages til følge, og at der uhjemlet er foretaget udstykning af kravet.

Det er i den forbindelse nærmere anført, at der ikke i sagen er rejst krav om erstatning for personskade, og at tingsskadesagen er afgjort. Der er herefter ikke noget for byretten at tage stilling til, og sagen kan derfor ikke hjemvises. Da påstanden således er uegnet til at afgøre sagen, skal den afvises.

Om udstykning kan ske beror på en konkret vurdering. Under hensyn til at der er gået lang tid, siden produktet er anvendt, og skaden er sket, samt at der ikke er en saglig begrundelse for udstykning, er betingelserne for udstykning af kravet vedrørende tingsskade ikke opfyldt. Retten skal derfor ex officio afvise sagen, der ikke angår personskade.

Til støtte for påstanden om frifindelse har Celcure Svenska AB gjort gældende, at der er indgået en aftale vedrørende kravet om tingsskade. Betalingen er et tilbud, som [redacted] har modtaget. Det bekræftes af, at han efter mod-

tagelsen af betalingen på stævningsbeløbet kun har forholdt sig til spørgsmålet om personskade og alene taget forbehold herfor. Tingsskadekravet er således endeligt afgjort, da der ikke er gjort indsigelse mod betalingen, og pengene ikke er betalt tilbage.

Også processuelt må det tillægges betydning som en bindende proceserklæring, at [redacted] efter betalingen af det påstævnte beløb i fire breve alene har taget forbehold om personskade. Det har bekræftet de indstævnte i, at kravet vedrørende tingsskade var endeligt afgjort.

Celcure Svenska AB har endvidere gjort gældende, at kravet på yderligere erstatning for tingsskade, der er fremkommet i processkriftet af 26. juni 2007, ikke er tids nok efter betalingen i april 2007. Der blev ved betalingen gjort op med påstanden, som har været opretholdt gennem 7 år. Det blev ikke straks tilkendegivet, at betalingen ikke var fristafbrydende. Da der først efter 2 måneder blev rejst krav om yderligere erstatning for tingsskade, er et sådant krav bortfaldet.

Sagen er heller ikke i øvrigt søgt fremmet uden unødigt ophold. Det samlede forløb viser dette. [redacted] forskellige begæringer om syn og skøn er ikke fulgt op, og der er intet gjort for i øvrigt at opgøre tingsskadekravet. Der er heller intet at udføre syn og skøn på, da effekterne blev bortskaffet i 1999.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Det krav på yderligere erstatning for tingsskade, som [redacted] har rejst ved processkriftet af 26. juni

2007, bygger på et overslag fra januar 1999. Overslaget er, som anført i replikken fra september 2001, indhentet til opgørelse af udgifterne til renovering af de dele af Appellantens [redacted] ejendom, der har været behandlet med Rentolin, og det har for så vidt hele tiden størrelsesmæssigt udgjort tingsskadekravet.

[redacted] har således kendt størrelsesordenen af det krav på tingsskade, som han mente at have, da sagen blev anlagt i maj 2001 for et beløb på 10.000 kr.

Ved under disse omstændigheder at forholde sig passiv i mere end 6 år i forhold til det tagne forbehold om forhøjelse af påstanden, har [redacted] ikke uden ufornødent ophold forfulgt den resterende del af kravet, og det er derfor bortfaldet som forældet, jf. § 2 i forældelsesloven af 1908.

Det bemærkes herved, at [redacted] bortset fra nogle forgæves forsøg - senest i juli 2002 - på at få iværksat syn og skøn over forskellige temaer ikke i øvrigt har taget skridt til at få fastslået størrelsen af sit tingsskadekrav og forhøje påstanden i overensstemmelse hermed. Landsretten har tillige lagt vægt på, at [redacted] ikke blot for at spare retsafgift og andre sagsomkostninger kan nøjes med at påstå dom for en vilkårlig mindre del af sit krav og senere gøre resten gældende, ligesom kravets reelle størrelse i hvert fald under de foreliggende omstændigheder skal søges fastlagt, inden mulighederne for at føre bevis herom forringes væsentligt for begge parter. Det gælder, selv om sagen i øvrigt af retten måtte blive udsat for så vidt angår det retlige grundlag for erstatningsansvaret.

Det fremgår af stævningen og de efterfølgende processkrifter

i sagen, at sagen alene har drejet sig om det tingsskadekrav, som [redacted] mener at have lidt i forbindelse med anvendelsen af Rentolin indendørs. Der er i øvrigt kun i hele forløbet taget forbehold om erstatning for personskade.

Det krav, der er rejst, er efter det anførte opfyldt ved betaling af det påstævnte beløb med tillæg af renter, og der er herefter ikke noget grundlag for at hjemvise sagen til fornyet behandling ved byretten.

Landsretten stadfæster derfor dommen. Der er herefter ikke anledning til at tage stilling til Celcure Svenska AB's subsidiære påstand.

[redacted] skal, jf. retsplejelovens § 312, stk. 5, betale sagsomkostninger for landsretten til statskassen med i alt 20.000 kr. og til Celcure Svenska AB med i alt 16.000 kr. Beløbene, der er henholdsvis med og uden moms, er fastsat som passende til dækning af udgifterne til advokatbistand for landsretten.

Landsretten har lagt vægt på sagens udfald og økonomiske værdi.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

[redacted] skal betale sagens omkostninger for landsretten til statskassen med 20.000 kr. og til Celcure Svenska AB med 16.000 kr.

De idømte sagsomkostninger skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Lisbeth Parbo	Vogter	Torben Riise (kst.)